Η μέρα η Παρασκευή τέσσερις Σεπτεβρίου

που έγινε ο διωγμός του μικρού Σαμακοβίου
σηκώσανε το Σκεπαστό Σκοπό και τις Σοφίδες
Τρουλιά και Αγι-Στέφανο και τους Σαμακοβλήδες.
Στην άκρη όταν βγήκαμε ήμασταν ’φτά χιλιάδες
η μια την άλλη έλεγε πού πάμε αδελφάδες.
Ελάτε αδελφάδες μας ν’ αποχαιρετιστούμε
γιατί από τώρα στο εξής δεν θα ανταμωθούμε.
Χωρίς πατέρες τα παιδιά χωρίς ψωμί στο δρόμο
πολλές γυναίκες πέθαναν χωρίς κανέναν πόνο.
Στο Σκεπαστό όταν φτάσαμε είχαμε μια ελπίδα
ίσως και μας γυρίζανε ξανά εις την πατρίδα.
Το Σαμοκόβι ήταν καλό σαν πόλη ξακουσμένο
κι από της Πόλης τα χωριά ήταν πιο στολισμένο.
Πατρίδα μας πατρίδα μας πολυαγαπημένη
και από τώρα στο εξής τα μαύρα φορεμένη.